

ordninger, som i øjeblikket kører forsøgsvis i nogle amter, kan man sige, at det enten er teknikken eller den lægefaglige kunnen, der halter. Så de to ting, som CD havde indsigelser imod, er afhjulpet med forslaget her.

Den anden ting, som CD også påpegede, var, at det var lidt usikkert og lidt uoverskueligt, hvordan de forskellige tilskudsformer ville blive udmøntet. Der må jeg præcisere, at forslaget jo netop lægger op til, at der kommer til at ske præcis det samme, som sker for alle andre hjælpemidler, nemlig at brugeren kan købe sit hjælpemiddel, hvor brugeren har lyst til at gøre det. Hvis kommunen har lavet en leverandøraftale, kan man få refunderet det beløb, som kommunen ellers ville kunne købe det pågældende høreapparat til. Og hvis kommunen ikke har lavet nogen aftale, ja, så får man refunderet den udgift, man har haft ved at få høreapparatet. Så de argumenter, som CD brugte, er imødekommet med forslaget her.

CD må naturligvis stemme, som CD har lyst til. Argumentationen holder bare ikke.

Annie Lunde Hansen (CD):

Fra CD's side vil vi bare sige, at forslaget ikke er særlig godt behandlet, og det giver ikke en bedre situation for de hørehæmmede.

Når man taler om eventuelt at give et tilskud, vil vi gerne have bearbejdet det spørgsmål noget mere, for når man giver et tilskud til fru Jensen på 2.500 kr., og man så skal ud og købe høreapparater til hende, koster de måske 16.000 kr. Hvem skal så betale resten?

Vi har den bedste høreomsorg i verden, og lad os blive ved med at have det, og lad os ikke gøre den dårligere. Derfor kan vi ikke stemme andet end blankt til forslaget, som det ligger nu.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Første behandling af lovforslag nr. L 118: Forslag til lov om ændring af lov om fordeling mellem staten, kommunerne og amtskommunerne af skattnedslaget som følge af personskattelovens skatte loft. (Tilpasning til ændringer i det skrå skatte loft).

Af indenrigsministeren (Thorikild Simonsen). (Fremsat 19/6 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Klaus Hækkerup (S):

Det lovforslag, som Folketinget nu tager fat på førstebehandlingen af, er en foreløbig opgørelse med det skatte loft, der jo har eksisteret i mange, mange år.

I gamle dage var det sådan, at når kommunerne forhøjede skatten og der dermed var borgere, der kom op og fik et nedslag i skatten som følge af, at de ramte skatte loftet, ja så var det staten, der bar det nedslag, der kom. Man kan altså sige, at den skatteforhøjelse, kommunerne gennemførte, var gratis for kommunerne, mens det var staten, der betalte.

For perioden 1993-98 har vi så haft en ændring i lovgivningen, sådan at det var kommunerne, der bar det nedslag i skatteprovenuet, der fulgte af, at man forhøjede skatten, og at der derfor var flere borgere og et større beløb, der blev omfattet af det kommunale skatte loft.

Med det lovforslag, vi tager fat på nu, gør man op med perioden 1993-98, og det skattnedslag, som hidtil er blevet båret af kommunerne og amtskommunerne, modregnes nu for amtskommunernes vedkommende i bloktilskuddet, og for primærkommunernes vedkommende er det inddraget i den samlede balance, som er grundlag for aftalen mellem regeringen og primærkommunerne. Fremover vil det derfor være sådan, at medfinansieringen gælder kun for amtskommuner og primærkommuner, hvor skatten øges i forhold til 1998-niveauet.

Samtidig indebærer en række andre beslutninger i henhold til pinsepakken, at skatte loftet hæves.

Endelig skal jeg nævne, at det tilskud til nedsettelse af skatten, der også er aftalt mellem forligspartierne i forbindelse med pinsepakken – det nedslag, der gør, at 25 pct. af provenutabet i 1999 dækkes af staten – fremgår af det akt-